

afvegen derfra paa eet Punkt, nemlig med Hensyn til de laasebe Bandede; men ogsaa der har jeg i Virkeligheden fulgt Commissionen, idet denne har leveret de fortræffeligste Argumenter for, at der ikke mere var nogen Grund til at beholde laasebe Bandede, medens den dog har foreslaaet nogle af disse Bandede bibeholde som laasebe, men af ganske andre Hensyn end Fiskehngelens Bevarelse i Eilimfjorden, og det maa fremfor alt Andet være denne Lovs Opgave, at sikre Fiskebestanden i Eilimfjorden, derimod ikke at sikre enkelte Omkringboende en særlig Afgang til lettere at forsyne sig med Fisk end Andre. Det er nu et af de Motiver, som Commissionen har fremsat for, at Rilen skulde vedblive at være et laaset Band, at de Omkringboende derved lettere kunde staffe sig Fisk, men det er af det Slags Motiver, hvis Berettigelse jeg ikke kan erkjende. Commissionen har selv med stor Styrke — forekommer det mig — fremhævet, at Forbudet uden Skade for Fiskehngelen i det Væsentlige kunde hæves, og saa tilføjer den: „og kun bør bibeholdes for ganske enkelte Bandede af særlige Grunde“, altsaa ikke af Hensyn til Fiskehngelen. Naar man med Opmærksomhed gjennemlæser Commissionens Indstilling, vil det sees, at den paa intet Punkt har anseet Bibeholdelsen af de laasebe Bandede for at være af Betydning for Fiskehngelens og Fiskebestandens Bevarelse; men er dette ikke Tilfældet, anseer jeg det for uforvarsligt igjennem en Lovbestemmelse at bibeholde disse Bandede som laasebe Bandede. Jeg skal ikke benægte Muligheden af, at det, at disse laasebe Bandede blive ophævede som saadanne, kan gjøre det nødvendigt at træffe særlige Bestemmelser eller rettere at udvide enkelte Bestemmelser i Loven til at gjælde ogsaa for disse; det forekommer mig, at en Yttring, der fremkom fra det ærebe Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Veth), nærmest sigtede dertil. Jeg kan ikke her gaae ind paa Enkelthederne, men jeg kan naturligtvis ikke Andet end erkjende Muligheden af, at der, naar Commissionen har foreslaaet, — skøndt i mine Tanker uberettiget og imod sine egne Motiver, — at enkelte Bandede endnu skulde bibeholdes som laasebe, og vi saa ophæve disse laasebe Bandede, da kan blive en Lacune i Loven, at der kan savnes enkelte Be-

stemmelser til Bestyttelse af Fiskeriet i disse laasebe Bandede, Bestemmelser, som Commissionen har anseet det overflødigt at sætte ind, idet den har foreslaaet, at Bandede skulde vedblive at være laasebe. — Naar det ærebe Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) fandt den i Lovudkastet foreslaaede Control at være utilstrækkelig og derhos bemærkede, at den Statscontrol, den Control, der udøves igjennem Controløren og hans Assistent, vilde være den eneste, der for Fremtiden vilde eksistere med Fiskeriet i Eilimfjorden og den eneste, der vilde have at paasee Overholdelsen af Lovens Bestemmelser, saa er dette en Feiltagelse; thi § 39 i den almindelige Eilimfjordslov af 1857 bliver staaende ved Magt, og den siger ganske i Almindelighed, at Tilshynet med Overholdelsen af Bestemmelserne i denne Lov paa hviler deels vedkommende Politimester og Sognefoged, deels den særlige Control. Politimesteren og Sognefogeden ville, som hidtil, være forpligtede til at føre Control med, at Lovens Bestemmelser blive iagttagne; men det er ganske vist, at den særegne Form, hvorunder Politimesteren hidtil har kunnet udøve denne Control, nemlig ved at syne Redskaberne og tage dem under Forsøgling, bortfalder. Jeg er imidlertid ikke vis paa, at denne særlige Form for den hidtil udøvede Control har været fyldestgjørende; at den har været i høi Grad besværlig for Beboerne, er afgjort, men, at der har været opnaaet noget Væsentligt ved samme, er ikke afgjort. Jeg tvivler ingenlunde om, at de Fiskeredskaber, som Politimesteren har synt og udstedt Attest for, have været lovlige, men, hvad jeg betvivler er, at Politimesteren har faaet de ulovlige at see, og uden dette er denne Control aabenbart til ingen Nytte. — Jeg kan heller ikke være enig med det ærebe Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds i, at der kunde tilkomme de matriculerede Stabeiere nogen større Bestyttelse end den, Loven allerede giver dem. Det, hvortil de have Eieendomsret, er Fiskeri paa det givne Sted; men de have ingenlunde nogen Eneret paa de Fisk, som svømme i Eilimfjorden. Man kan altsaa ikke ubstrække Bestyttelsen for disse Stabeiere videre end til at forbyde, at der fiskes indenfor deres Eiemærker, og man er gaaet videre